

Publicerad 2004-09-24 14:56 av Martina2

BARNDOMEN.....

Du en liten flicka är som tidigt av livet lär. Du vuxna ser som vinglar och ler.

De faller,slår och vissa taffsar på lår. De vill att du ska sitta på dess ben de säger att du är len.

Han vill en puss av dig få men du vill bara gå.

Han luktar sprit och vin och betar sig som ett svin.

Åren går men något av detta består.

Du rädsla i ditt inre ser när någon med flaskan mot dig ler.

Du vill fly och dina känslor blir till bly.

Tårar faller ner och du hat och ilska ser.

Många känslor du inom dig bär, tårar och rädsla alltid nära är.

varför känner du så ?

Det kan du ej förstå.

Svaret i din barndom finns men detta du ej minns.

För dörren för barndomen du slog bom och minnen och smärtan för den blev tom. //

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Martina2 med Poeter.se id #595 innehar upphovsrätten